

10. Mar. 1971

FAKTA

Dato:

10. Mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 135-140

man end ville - for sig selv
Så kan man ikke, de forsøger
man efter har prøvet selv sig
til neurosen som vanskeligt efter
selvbehandling.

Vence

10-3-77.

Det a-forkerte spejlsmaal
is stiller mig selv, en forkert
problematik is beskæftiger mig
med. Jeg beskæftiger mig med
forskellige kunstnere leds mig
af det kunstneriske per-
-blem, en Marcel Duchamp,
Mondrian, AD Reinhardt, og
mere perifert Carl Andre, Dali,
Kosuth, Warhol u.s.v.
Det spejlsmaal is stiller er
hvilke af disse kunstnere leds-
-ning der er den rigtige, og
et sådant spejlsmaal
kan jo aldrig besvares for
hver kunstner er deres egen
ledsning selv/etgely den
rigtige - sou ingen kan være
principielt rigtige end den
anden. Ingen af deres leds-
-ninger kan være min, is

man, som de har gjort finde
min egen.
Også prøv andre om vander
er mine spørgsmål til pro-
-blematikken først - det er
man finde ud af er i alle
hvoran jeg skal gøre tingene
men hver for sig. Og har jeg fortalt
-st i min gamle fortælling det
stude hver det drejer sig om
at lave "god kunst" at
præster noget, tværtimod
drejer det sig om at finde
ud af hvilke mennesker
relation der er mellem det
jeg laver og mig selv, om det
er for mig selv har en "me-
-ning" i den forstand at
den handling det er at
arbejde kan gøre til en
personlig uundelig frigørelse
og balance. Først når
der har den betydning
for mig, er der muligvis
tilstede for at det også kan
have betydning for andre,
uden den indfældede per-
-sonlige nødvendighed bliver
produktene alene til skue-
-retter.

af desperation over den re langvarige
in produktivitet, hvor is i den sidste
tid tegner, det er nu ikke rig-
-tig bliver til noget af betyd-
-ning. Jeg er dog blevet opmærk-
-som på en ting som er op-
-støvet helt spontant, at is
ikke kan nøjes med en teg-
-ning, men vil kvartylt man
arbejde i serier, i en proces
stræbte sig over at løse tids-
-rum og hvor den enkelte del,
tegnning, underordnes, ja vel end-
-da i nogen grad bliver betyd-
-ningsfuld i forhold til processen.
Hovedvægten ligger altså ikke
på resultatet, men på hvad
is gør - på handlingen, man
ikke i et ønske om en stilles-
-sitet som hos tuschen, for
som sagt hvad der gøres (tegnes)
er egentlig lige gyldigt i forhold
til at der handles og at
serien (relation af tegninger) er
der synlige spor af den re
handling og dens tidsforløb.
Hvad bliver da vigtigt i en
sådant serie, hvis man vil
vil efterrationalisere en arbejds-
-proces som er opstøvet spon-

- hvad? Det er vigtigt at handle
- fortæller respekteres d.v.s. at læs-
-ningerne ses i den retlige
hvori de er lavet - at man ikke
af de bedste grunde trykker om
fra den ne retlige fortæller
der er et "se bedre ud".
Dermed hvad man ser - hvad
der er for de enkelte af seriers
ark er (man ikke vore) betydning
- fuldt i sig selv, men alene i
forhold til serien - fortæller
som helhed. At ville bedømme
seriers enkelte tegninger som
tegninger er derfor helt lys og
- mig - du de ingen betydning
har som tegning - men alene
som af man mig af de lidt
og handlinger fortæller - dette er
shelteriske overvældende betydning
- fuldt i forhold til den handle-
-gøring af der er handlede.
Seriers udsprogning er helt
tilfældig - man stopper naturligt
over handlingens processen ikke
denne jere fæles spor lang.
Men - ville det, rent teknisk
ikke vore effektivt at udføre
en sådan proces for film
f.eks tegne film? Nej for det

er ikke et beviselses forlykt, eller
en visuel ryktme man er ude
efter, man smarer en slags
skrift - eller et spor af en
handling - ikke en skrift, et
tegn eller et spor som skal
hyles (og som derfor kan kaldes
tegning i nogen "betjening") men
som alene skal oplyses rent
materielt som en bløddes be-
-væjelse hen over et skulptur pa-
-pir, en ren af mærkning
af det hvide ark. Man blødd-
-ne ude mærket kanke sig at
en som den proces ude kan handle
kunne bestå af at man
ror som og som mange ark
tegne papir ud af tegne blødd-
-ten og placere dem i en
lang række eller hinanden.
Som ville man have en matrin-
-ti som tid 1. Den tid der tegn
at placere arkene. 2. Den tid
der tegn bestemmer at se arkene
et for et. Den nu proces "per-
-sistens" eller ude i des hvis den
er noget pro arkene.
Arkene er til udgør også
en rent fysisk rum til ud-
-sætning, som og som mange

Det kan de mere fylde de.
Det er meget sandt synligt at
arbejder med serier, der
er en oplysning af det
enkelte billede - af billedet, hvis
man kender det gamle væns
og navn for eller ser det lille
bringe en ind over rent rom-
-lige områder - lidt manipula-
-tioner - hvor metoden med serier
billede være en lidt skæbelys - men den
møde lille man kommer na-
-turligt ind af sin binding til
det traditionelle billede.

Vence.

12-3-71.

"This menneskers og dets
skæbne er ens, som den ene
dør, dør den anden, og som
og summe uendelig har de alle,
og mennesket har intet grund
for dets, thi alt er tomhed."

Prædikens Bog.

~~Det er en meget vigtig del af den danske
kunsthistorie og den danske
kunsts udvikling.~~

Burgin montre par quel schéma de relations conventionnelles (conventions esthétiques, conventions culturelles, historiques) nous inconsciemment au moment de l'appréhension, l'œuvre d'art est reconnue comme telle. Or, les analogies entre l'ensemble formel que constitue l'œuvre d'art et le langage, le plus souvent littéraire, qu'on s'y associe appartiennent à ce schéma et c'est pour mettre cela en évidence que depuis environ un an, la production de Victor Burgin n'est plus que textuelle.

Catherine Millet.

Jeg har i den sidste tid prøvet meget til svende: i den begrebs-
forskellingsen (om) kunst eksisterer den som på den måde.
Hver handling og kunstner fremtvinger sig selv alene "mening" i forhold til dette begreb og den aktuelle betydning af det. Produkter som i sig selv "mening fyldte" idag, ville for hundrede år tidligere være blevet "meningsløse".

Nuor j's, som j's ejere i yper fylder
det ene ark papir efter det
anden med ~~konst~~ Blyantskrisse-
duller, hvilket jo i sig selv er
helt absurd, for det (Hvad det
for) en mening i relation til
den nu værende præstilling om
kunst - uden den (jens hilsen)
ville det være absurd.

Hvor den konceptuelle teori re-
troer den hævder at: forestillingen
om kunst er det centrale og
i det kunstobjekt selv.

Hvorfor gør j's mig egentlig som
mange spekulationer om kunst
arbejde? I den sidste tid har j's
lavet en række (kvalitative) blyants-
tegninger, egentlig med lidt dårlig
samvittighed, hvorfor?

Jeg synes vel det er lidt let/peget
sådant at sidde og more sig med
at lave krasse dueller, som der
ikke er nogen "dybere" mening i.
Hvad er det dog for et krav
j's instand sæt sig selv op for mig
selv, hvad er det for en hel-
vedes præstation j's kræver?

Hvad er det for ambitioner som

skul tilfredsstilles? For det maa
jo vore den egentlige aarsag til
den daarlige samvittigheds-
krav og millioner som skul
tilfredsstilles. Det kunstneriske sand-
heds og samvittighedskrav!
Ja man hvad er det egentlig for
krav hvis man kan den nor-
male igennem? Ad man skul
vore tro mod sig selv, og de si-
bedste, tage kunsten ud vorhast-
pe egentlig kan jo selvtillid rigtig
definere disse krav. Hele livet
gaar formodentlig ud paa at vore
tro mod sig selv og sin skabte,
paa at forsøge at vore et frit
menneske - det er jo ikke noget
spezielt for kunstneren eller kunst-
ner. Kunsten kan maaske fungere
som et personligt hjælpe middel
til at finde sig selv - til
at gaae sig friheden bevist,
man vil over det kan jo ikke
se den specielt kan gaae for-
dring paa nogen krav.
For mig i hvert fald er kunsten
langt overvejende en rent person-
lig affaar, som ikke gaaer sig
til af at skulle, eller kunne
tilfredsstille nogen uden for kom-

- man de bliver. I sin klasse man
der da blive en affører mellem
mig, blyant og papiret - hvorfor
serd, alligevel denne kunstner
samt viltsked, disse endelige spejli-
-kationer?

Forleden dag havde jeg en intens
oplevelse af alting i intet
af den totale "meningsløshed"
af at det meste i menester
forer sig og af sig selv helvædes
tvingt og alvorligt, ikke i realiteten
er andet end hids forbriv.

Jeg tror det var en meget vædi-
-fuld oplevelse, eller erkendelse
og selv ikke negativ som den
permanent vil tage sig ud for
de fleste, den viser jo at livets
samt mening er at være hids
og alle de meninger i sig selv
af dette begreb med netop hinder
og i at være hids - at være og
sæb, at være fri. Hvis det er
saa dan, og der tror jeg selv
er og man kunsten og den
fulde "meningsløshed" og den
dortlige samt viltsked over at
man laver det ene og ikke det
andet kun, ikke skrydes et i
kunsten i brønde lever, men

more skuldes fordringer som kommer
ude fra - fra verden og derud kon-
-ven h'over.

Jeg kan ~~ikke~~ selv/jeg selv ikke svare
generelt, men alene personligt pou-
delte.

Jeg forstår godt at beskæftigelse
med kunst for mig er, altid
har været, og altid more blive
en helt personlig sag, man jo
vil ikke erkende det.

Forstå jo for det første ikke
vil erkende mig selv og min
skidene, for det andet fordi
jo pou grund af den re monst-
-de er kendte selv er anerkendelse
ude fra - af andre - af om verden.

Jeg bliver derfor hveris for at
blive noget, som more mig,
men som eventuelt ikke vil
more eller bliver anerkendt af
om verden. Jeg kan ikke erkende
mig selv, som sagt, og er der-
-for berige for at gøre noget
som mig huske om verden,
dette at jo med min kunst
har nok i mig selv, rettes sagt
at jo lærer den for mig selv
og ikke for om verdenen.
Egoisme, narcissisme er den